

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1913.

De Afgifter, der ved Lovens Ikrafttræden erlægges til Frederiksberg Kommune for Vand til Husbrug, kunne kun forhøjes, naar det sker for at efterkomme Bestemmelserne i §§ 5 og 6, jfr. § 8, i den af Indenrigsministeriet under 6. April 1911 stadfæstede Overenskomst mellem Københavns og Frederiksberg Kommuner om delvis fælles Vandforsyning, eller naar der, for at skaffe Dækning for en efter den 1. April 1913 indtraadt Forøgelse af Gennemsnitsudgifterne ved Produktion og Fordeling af Vand fra Kommunens Vandforsyning, foretages en tilsvarende Forhøjelse af de øvrige Vandafgifter. Om de nævnte Betingelser for en Forhøjelse foreligge, afgøres af Indenrigsministeriet efter forudgaaende Indstilling fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I midlertidig Lov angaaende Frederiksberg Sogns økonomiske Bestyrelse af 29. December 1857 §§ 9—14 gives der Regler om, hvorledes Kommunens Udgifter skulle dækkes.

Ifølge Lovens § 9 lignede de nævnte Udgifter dels paa hele Kommunen, dels særskilt paa Bydistrikt og Landdistrikt, og i §§ 10—12 er det fastsat, hvorledes visse Udgifter fordeles efter Formue og Lejlighed og paa de faste Ejendomme. Hvad der fordeles efter Formue og Lejlighed, lignede paa hele Kommunen under et, medens en Del af de Udgifter, der efter §§ 10—12 lignede paa faste Ejendomme, bliver at fordele paa By- og Landdistrikt. For de Udgifter, som ikke ere nævnte i §§ 10—12, har Kommunalbestyrelsen med Indenrigsministeriets Approbation fastsat, hvorledes de skulle fordeles. For saa vidt de udredes efter Formue og Lejlighed, er der ikke gjort nogen Sondring mellem By- og Landdistrikt, og denne Sondring har derfor kun Betydning for de Udgifter, der lignede paa Grundejerne.

De Udgifter, der lignede paa de faste Ejendomme, ere, efterhaanden som de kommunale Goder ere komne hele Kommunens Distrikt til Gode, gaaede over til mere og mere at lignede paa hele Kommunen, og det er for Regnskabsaaret 1912—13 kun

47,987 Kr. 48 Øre, der lignede særskilt paa Bydistriktet mod 1,292,038 Kr. 50 Øre, som lignede paa hele Kommunen. En særskilt Ligning paa Landdistriktet finder ikke Sted. Ved en Nyordning vil der derfor ikke være Grund til at fastholde denne Sondring mellem By- og Landdistrikt.

I Lovens § 14 er det fastsat, at naar Kommunalbestyrelsen finder det hensigtsmæssigt, kan med Indenrigsministeriets Samtykke Repartition efter Grundtakst træde i Stedet for den Repartition, som ifølge §§ 10—13 skulde foretages paa de faste Ejendomme. Denne Ordning blev truffen ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 6. April 1861, ved hvilken de Regler, som findes i §§ 2—11 i Lov af 14. December 1857 angaaende Grundtakst for Staden Københavns udenbys Grunde, med enkelte Modifikationer gjordes anvendelige paa Grundtakstansættelsen i Frederiksberg Kommune.

Ifølge disse Regler omfatter Grundtakstligningen nu alle Ejendomme paa Frederiksberg med Undtagelse af de Arealer, der indtages af Jernbanerne med dertil hørende Bygninger, Kirker og Kirkegaard, Torve, Gader og Veje, som ere offentlige, eller hvis Vedligeholdelse staar under det offentliges Kontrol.